

Ասաբինի ու Քաղաքակիրր պատաճի :
(Տես երես 257)

ԿԲ

Անասունը :

Ի՞նչ , անասնոց համար ալ պարտքե՞ր զիտի ունենանք : Ի՞նչ ի՞նչպէս . միթէ իրենք ալ լուսուած չստեղծեց , և լուսուածաշնչն մէջ չենք կարդար թէ նրբառը էր անասուններուն՝ վրայ գուն ունենայ : Լուսուած մարդուս անասնոց լրայ իշխանութիւն տալուն միջոց , յայտի է թէ զանոնք 'ի զուր չարչարելու իրաման չտուաւ . ուրեմն գէշ կ'ընես իր քեզի ծառայող կենդանիները չես նսամեր , երբ չափէն աւելի զիրենք կը տեսնաւորես , և չար ևս՝ երբ կը տանես . և որովհետև որ և իցէ մեզք իրեն կատիմն հետը ունի՝ անոր համար ովլոր անգիմութեամբ կը վարուի իր անատուններուն հետ՝ սիրտը կը խստացընէ և մարդկանց հետ ալ անգութ կ'ըլլայ : Ովլ պատանեակ , թերես դեռ քու առենդ հասած չէ նմանեացդ օգտակար լլալու . գոնէ կենդանեաց ու անասնոց զտակար եղիր , և ասովլ սկրսէ բարերործութեան ախորժին համն առնել : Ենտոնիկը գաւն մը տեսաւ որ մնջորեր էր , առաւ փարախը տարաւ . կաղացած ուն մը տեսաւ ու բժշկեց . տեսաւ դարձեալ որ անգութին մէկը կ'ուզէր իր ոսնը կամարակապին մէջ դրուած ծինառնիկի մը բոյնը աւրել՝ ու արգիլեց . և ձեռուը հաց կը փշրէր քաղցած ձնձլուկներու : Ո՞անաւանդ թէ լուսոնիկը չուզէր ինչուան անշունչ բաներու ալ վնաս մը ընել . հոգովլ իննամքովլ կը պահպանէ գեղեցիկ բոյսերը , սիրուն նկարներն՝ և չուզէր որ բնաւ մէկը զանոնք խանգարէ . թոջնեալ մեխակ մը տեսաւ՝ մէկէն վազեց ջուր տուաւ . մեխակը ոգի առաւ կենդանացաւ ու լուսոնիկը ուրախութք լեցուեցաւ՝ մտածելով որ ամէն տեսնող պիտի հաւներ ու չորհակալ պիտի ըլլար լուսուծոյ :

ԿՊ

Սեպհական վիճակ :

Խնչուան հիմա , ովլ պատանեակք , ունէիք ձեր վրայ մտածողներ ու զձեզ հոգացողներ . բայց քիչ ատենէն պէտք է որ դուք ալ ձեզի առանձին վիճակ մը ընտրէք , որ օգտակար ըլլայ թէ ձեզի և թէ ընկերութեան . աս ընտրութենէն կը կախուի մեծաւ մասամբ ձեր պագայ երջանկութիւնը , ուստի պէտք է խոչեմութեամբ շարժիլ ու չտապել :

Դախս ամէն բանէ առաջ յանձնեցեք զձեզ լուսուծոյ որ է պատճառ ամենայն լուսաւորութեան մտաց , որպէս զի ինքն իր կամօքը ինչ որ ձեր բարին է՝ յայտնէ ձեզի : Լուսուծմէ վերջը ձեր ծնողացն ու խնամակալուացը խորհուրդ հարցուցէք , որ փորձով աշխարհքիս ինչըլլալը գիտեն . գիտեն գարձեալ ձեր կատարելութիւններն ու յարմարութիւնները , ձեր բնաւորութիւնն ու բերմունքը . բարեսրտութեամբ և զձեզ սիրենուն պատճառաւ չեն ուզեր զձեզ բռնադատել , այլ միայն ձեր սրտին յօժարութիւնները կ'ուզեն ուզզել . կինան խորհուրդ մը տալ , ձեր առջեր կը դնեն այլ և այլ վիճակաց օգուտներն ու վնասները : Եցրեմն կինայ ձեզի անամկ մը երենալ որ ըսածնին ծուռ է . վասն զի տուած խորհուրդնին ձեր ուզածը չէ . բայց պէտք է հաւտաք որ պատանեկութիւնն ու երիտասարդութիւնը ամէն բան հասունացեալ հասակի մարդկանց տեսածէն տարբեր կը տեսնէ . երիտասարդութիւնը միայն ազքի երեցած վարդերը կը տեսնէ , և չտեսներ ծածկուած փուշերը :

ԿՊ

Չափառութեան յընդուանեան : — Լորողութենէդ վեր բանի ձեռք մի զարներ , կ'ըսէ առակը . ոմանք կը ջանան ամենայն ոգւով որ իրենց ծնողացը վիճակէն աւելի վեր բարձրանան , և ա-

սով կը կարծեն որ կատարելութեան կը դիմեն . բայց սուտ է ու խարեական . վասն զի՞ ի՞նչ կ'ըսես ան տղուն որ կ'ուղէ բեռնակրի մը բեռը իր վրայ առնել . արդեօք ուժովնամլ կ'ուղէ . չէ , ի՞նչու որ բեռան ծանրութենը տակ կը ճգմուի . այսպէս է նաև անիկայ որ իր կարողութենէն վեր վիճակի մը կը փափաքի :

Ո՞վ պատահեակը , մի ամընաք ձեր հօրը արհեստին ետևէն ըլլալու . լաւ է բարի կօշկակար մը՝ քան թէ գէշբըժկ մը : Ոմանք որ կրնային գեղի լաւ վարձուոր մը ըլլալ , կ'ուղեն քահանայ ըլլալ : Ո՞վ որ իր հօրը արուեստէն կ'ամընայ՝ այնպիսին բարի մարդ չէ : Առնարդական արուեստ ճն է , կ'ըսեն ոմանք , ի՞ուղէ մ աղնուական վիճակ ճը ընտրել : Ո՞րն է անարդական արուեստը . անզգամինը : Ո՞րն է ազնուական արուեստը . առաքինի ու քաղաքակիրթ մարդունը : Իւելի կը յարգեմ իմ դրացի հիւսնս , քան թէ միլիոններու տէր եղող ան հարուետը՝ որ ուտելէն , խմելէն ու յօրանջելէն դուրս ուրիշ բան չգիտեր . պատուաւոր վիճակը ան է որով մէկը կրնայ ինքզինքը լաւ պահպանել , կատարելագործել և անով նաև ուրիշներուն ալ օգտակար ըլլալ . մարդուս անարգանք ու նախատինք եղող արուեստ ները միայն անօգուտ ու անվայել արուեստներն են :

Ի՞ն իմ տանս մօտը բնակող միջակ վաճառական Աարգիսը որ գրեթէ միշտ առածներով ու օրինակներով կը խօսի , քովը կանչեց անցեալ իրիկուն իր 20-22 տարուան տղան թէ որ չէմ սիսալիր ու ըսաւ . “ Աիրելի Հակոբիկս , երբոր ես քու տարիքդ էի , հայրս պղտի կրպակ մը ինծի յանձնեց , գնա ու Աստուած հետ ըլլայ ըսելով . ես ան ատեն սկսայ գեղեցիկ ժաղաւէններ ու աղնիս ժառամանէաներ ունիմ պոռալով ասդին անդին քալել . քիչ բայց ստէպ ստէպ ըրած վաստըկովս գոհ կ'ըլլայի , վասն զի ալ լաւ է քիչ քան թէ բնաւ , և անով միայն մարդուս քսակը կրնայ լեցուիլ . և որչափ որ աժան կը ծախէի այնչափ դնողները կը շատնային , և կը ջանայի

միանգամային որ ծախած բաներս լառ ազնիւ ըլլան . այսպէս ահա առջ ոսկին վաստըկեցայ որ ամենէն դժուարանն է . վասն զի բանը սկսին է , սկը սելէն ետքը ամէն բան աւելի դիւրա առաջ կ'երթայ . և իրաւցընէ , կամակամաց ոսկիներս շատցան , բամբակ գործարան մը բացի՝ որ ան ալ յաջուգնաց , բայց դժբաղդաբար , ինչպէս զի տես , երկու տարի է որ կրակը ամէբաներնիս այրեց . ահաւասիկ ուրեմն որդեակ , դու հիմա ստիպուած ես ողնորէն դու քեզմէ բաղդդ շինելնայիս զքեզ կամաւ փորձ ու առաքինի մարդու մը քով դրի . արդէն աչքդ ու ձեռքդ վարժած է ամէն բան լաւ ու շուտ ընելու , սովորած ես հնազանդիլ որպէս զի գիտնաս լաւ ալ հրամայել . թէ ողիմարուեստս շարունակես՝ արդէն խանութին ամէն գործիքներն ունիս , ինչպէս դարձեալ ինձմէ գնողներն ու գործակիցներս , և անոնց հետ մէկտեղ քու հօրդ վրայ եղած համարմունքը հիմա ուրեմն որ ծերութեանս նշաններէն կ'իմանամ որ մահուան պէտք պատրաստուիմ՝ և դու իմ տեղս պիտի յաջորդես , ահաւասիկ իմանձիս փորձովը աս խրատներս քեզի կու տամ :

Ո՞իշտ գիտցիր որ բան ճը խոհաչերոց որչափ պղտիկ ըլլայ՝ այնչափ առաւելի տուն մէջ է ըլլայ : Ի՞նանի մը վրայ անհոգ ըլլալ ոչինչ է ըսելով . ո՞վ որ մէկ դահէկան էր ոչինչ բան կ'արհամարհէ՝ ինուը այնչափ չափեր . դահէկան դահէկանի գով գուշն ոսէի ճը իշեանայ , ասոնք իմ հօրս առածներն են որ ստէպ ստէպ ինծի կը կըրկնէր : Աքրուեստ մը չփոխել առանց մեծ հարկեցուցիչ պատճառի մը . երբոր դա ճը իշ շարժի կ'ինայ՝ բարակոյդն ալ իշ էլլա էրեթայ . և առած է դարձեալ , թէ Որչափ դոդոինունք՝ այնչափ անէմունք : Այսօր ոստայնանկ , վաղը դարբին , միւսօր ալ անարուեստ թափառական մը կը դառնաս : Աաւ դարձեալ որչափ կրնաս զգուշանաս ստէպ ստէպ տուն փոխելէն . վասն զի երեք անգամ տուն փոխելով , մէկ տարուան մը տանդ վարձքը հատուցած կ'ըլլաս :

Ղնկատար գիտութեամբ բնաւ բանի ործքի ձեռք չզարնես . և թէ որ բանի ը ձեռք զարնել ուզենաս նայէ մեծէն սկրսիս՝ այլ պատիկէն , թէ որ չես ուզեր դ ետքը նեղը մտնես . ասոր համար իշտ ծախքդ աւելի բարձր սեպէ ու ախածդ աւելի ցած . և մաս մ' ալ ժբաղդութեց համար պահէ : Պէտք է կրակին վրայ շատ միս դնել , վասն ի գիտես որ ով որ երկու նապատակ մէկ- էղ է՛ռուկ որսալ երկուքն ալ է՛ ժախշցնէ . ափդ գիտցիր , և սկսածդ շարունակէ : Ո՞ի խաբեր ինքզինքդ մեծամեծ շահէ . ու յուսով , և գիտցիր որ եթէ անունդ ոտրելով բան մը վաստըկիս , անիկայ սհ չէ՝ այլ կորուստ է . ընդհակառակն վ որ համբաւ կը ստանայ՝ անգին հարս- ութիւն կը ստանայ . տեսեր եմ միշտ ո ինչ որ ստամանն կու տայ , ստա- ան կ'առնէ : Ո աճառականութեան էջ պէտք չէ վտանգի մէջ դնել ապրե- և համար անհրաժեշտ հարկաւոր ե- ածը : Կայէ այնպիսի ամենակարեւոր աներու վրայ պառկեցընես քու ըս- տակդ , որնց գործածութիւնը ոչ եր- եք պակսի . նիւթը ընտրէ ու նայէ որ ուածին կարգի ըլլայ . ժամանակին մը- ածէ , ինչ որ քեզի ատենօք հարկաւոր ընայ ըլլալ . վասն զի բան մը նախագե- անելով՝ ընելով՝ գործողութեանը է՛ս ընել սել է : Ոյէ որ ստենին գնես՝ շահա- որ կ'ելլես . նոյնպէս թէ որ ստակը եռքդ գնելու ըլլաս , տարակոյս չկայ որ ժան կը գնես . զգոյշ եղիր պարտքով ան ծախելէն . ալ լաւ է որ քիչ վաստը- իս՝ բայց վաստըկածդ մէկէն գրպանդ նոնայ : Ծէլի զգոյշ կեցիր պարտք ը- ելէն , միտքդ բերելով որ պարտատէր- երուն յիշողութիւնը սուր է , և ան իջոցին որ գուն բոլորովին մոռցած ես , ը տեսնես որ իրենք պարտքդ միտքդ ը ձգեն . մի նմանիր այնպիսեաց որ երբ հարելուն ձայնը կը լսեն ձեռքերնին դրպաննուն մէջ կը գօասանայ . մենք վա- ստականքս առած մը ունինք մէջեր- իս , թէ՝ վաստընէլ է՛տէ , ո՞ւ ո՞ւ շո- ւ վշտէ :

Ո աճառակիցներուդ և անոնց որ սո-

վորութիւն ունին միշտ քեզմէ գնե- լու՝ յարգը լաւ ձնացիր . անսնկ որ ե- թէ հարկ ըլլայ իրենց համար զո՞չ մը ընելու՝ սիրով յանձն առ , ջանալով միշտ բանը յարմարցընել :

Ո՞նձամբ ըրած գործողութիւնդ միշտ լաւ կ'ըլլայ : Ո՞յչամէ եղած բան մը եւեւ հոգեայ ըրածին ուղի է՛ս բանէ . ջանայ մարդ- կային նկատմունքի համար բան մը ը- նել : Ոյէ որ մէկու մը աշխատութիւն մը յանձներ ես՝ ացքդ միշտ վրան ըլլայ . վարձուորներուդ ու գործաւորներուդ վրայ միշտ հսկէ , բայց կասկածութ ըլլաս . ամէն բան մէկ անձի մը վրայ մի ծանրաբեռներ , վասն զի ամէնն ալ ան- կատար կ'ըլլան : Ո՞ուտքդ , ելքդ և տուածներդ ջցիւ ամէն անգամնշա- նակէ . և գարձեալ կը յանձնեմ որ բա- նալիի տակ պահէնս ունեցածդ . բանա- լին խաղաղութեան մեծ բարեկամն է . վասն զի Ո՞՞՞՞ լսու է՛ ժոյէ , լսու ալ է՛ գոնէ : Ո՞մէն որ հաշիւդ ըրէ . թէ որ շաբթուն վերջը բան մը աւելնայ՝ մէկդի դիր , մտածելով որ ամէն որ նոյնպէս յաջող չերթար :

Ո երջապէս աս ալ քեզի կ'ուզեմը- սել , որ զբքի մը մէջ կարդացեր եմ . թէ՝ հարդու երջանին ըլլալու համար պէտք է ուն միջոյէ մէջ էնիայ , և շատ ուղի չորսէ , :

ԿԵ

Գոյն լլլալ իր սեպնական վիճակին վրայ :

Ո իճակ մը ընտրելէդ վերջը ջանա որ գո՞չ ըլլաս , որն որ և . ժադարներդ և . երեակայութեանդ չափաւորելով կ'ըլ- լայ :

Պահնով մը որչափ խմէ այնչափ աւե- լի կը ծարաւի . այսպէս ալ մեր փափաք- ները : Ո յսօր հաճոյք մը կը կատարես , վազը երկու նոր հաճոյք ալ վրան կ'ա- ւելնան , վերջը չորս . բայց մեր հաճոյք- ները կատարելու համար ուզելու միայն բաւական չէ՝ այլ միջոցներ ալ պէտք է : Ո աւ կրնանք ապրիլ թէ որ մեր իղձերն ու հաճոյքները կատարելու մէջ չափա-

ւոր ըլլանկք . մեր իղձերը կատարելու միջոցները մեր ձեռքը չեն , բայց կամ քերնիս չափաւորելը մեր ձեռքն է .

Ովոր շատ հրաւ գնելու հարողութիւնն չե՞ն նող հարճ շապիչ հագնի . իսկ ով որ ուղածը չկրնար ընել , թող կրցածին միայն փափաքի : Արչափ քիչ փափաք ունենաս այնչափ աւելի քիչ բան պահա կ'ըլլայ քեզի : Ա . Փրանկիսկոս Ալէզեան Քէչ բանի էը դադարիմ , կ'ըսէր , և ան տիչին աւ դիչ էը դադարիմ :

Եղնը ես ալ քեզի ուզեցի կրկնել . վասն զի քններ տեսեր եմ որ մարդուս նեղութեանցն ու անհանգստութեանը և ուրիշներուն հետ գժաւելու գլխաւոր արմատը՝ իր սեպհական վիճակին մէջ գոհ ըլլան ու աւելին ստանալու փափաքն է :

Ամանկք՝ բաւական եղածին չափ չունիմ , կ'ըսեն . իրամ է արդեօք . բայց գիտէք թէ որչափ քիչ բանով գոհ կ'ըլլայ քիչ բանի փափաքողը : Դեղացին՝ պատառ մը եգիպտացորենով , լեռնցին՝ քանի մը կտոր գետնահինձորով , կամ բուռն մը շագանակով կը կշտանայ ու երկիրը կը մշակէ . այսպիսեաց համար օրը քանի մը փող բաւական է , ուր ընդհակառակն փափկակեաց հարուստի մը համար հարիւր , երկուհարիւր դահեկանն ալ քիչ է :

Արչափ քիչ կարօտութիւն ունենաք՝ այնչափ աւելի ազատ կ'ըլլաք . ասով չեմ ուզեր ըսել որ զրկէք զձեզ որ և իցէ անմեղ զուարձութիւններէ , և հանգըստութիւննիդ չմտածէք . այլ թէ՝ աղքատ ծներ էք կամ ետքէն աղքատացեր էք , ասոր վրայ չարտմիք . և ՚ի վեր քան զամենայն , մի նմանիք անոնց որ ուրիշներուն գթութիւնը շարժելու համար , զիրենք կը նուաստացընեն ու խեղճ ողըրմելի կը ձեւացընեն : Շատ աւելի անուշ է մարդուս իրեն քրտամբը վաստըկած կտոր մը հացը ընտանեացը հետ մէկտեղ ուտելով , քան մեծահարուստ իննջաք մը երբ ցածութեամբ , երեսպաշտութեամբ կամ ստելով մասնակից կ'ըլլուի սեղանին :

ԿԶ

Այժէկ ապրելու գլխաւոր արգելքը լաւագոյն ապրելու փափաքն է . ասի կայ միտքդ պահէ , և վիճակիդ մէջ գոհ ըլլալու համար երևակայութիւնն սանձէ . այսինքն , օդուն մէջ բերդել մի շիներ , և միշտ ուրիշին վիճակը մլաւագոյն կարծեր քան զբուկինդ :

Արուեստաւորը՝ Ո՛հ , երանի նէ եղնուոր եղած ըլլայի ըսելով՝ կը հառաջէ առանց աշխատելու լու հը հագուսէի է դարդարութիւններ է՝ ընէի և պատուոյ էը հասնէի : Խնդհակառակն զի նուորն ալ՝ Երանի արուեստաւորներուն կ'ըսէ , որոնք ուսունենին էնցած՝ իրենց բանի գործէին էը նային , զասուցէած հացենին է . բենց աղջոյը հետ նսպած է՝ ուտին , առանց լմբուի է համ հրացանի վախ գաշելու :

Այսպիս նաև աշխարհականը երջանիկ կը սեպէ քահանային վիճակը , վահառականը՝ փաստաբանինը իրմէ աւելի բարխտաւոր կը կարծէ , և գեղացին հիւսանը :

Իայց թէ որ յանկարծ մէկը առաջարկելու ըլլայ որ իրենց համար նախանձելի եղած ուրիշ վիճակի մը հետ փոխեն ունեցած վիճակնին , այնչափ բայց , այնչափ նէոններ կը ծամծըմեն որ վերջապէս նորէն իրենց վիճակին մէջ կ'ուզեն մնալ . իսկ թէ որ փոխեն ալ , քիչ կը տեսէ . վասն զի գոհ ըլլալով իրենց նոր ընտրած վիճակին վրայ նորէն առջինին կը փափաքին :

Ո՛հ , բայց նէ որ հարուստ ըլլայի . աղէկ է . բայց հարստութիւն ու երջան կութիւն ըսելը արդեօք մէկ կը կարծես . ինչպէս ինքզինքդ կը խաբես . ինչ վիշտեր , ինչ գլխու ցաւեր չեն քաշեր հարուստները : Իրաւ է , համեղ ու ազնիւ բաներ կ'ուտեն , բայց աշխատաւոր մը շատ աւելի ախորժ կը զգայ քան թէ իրենք . կակուղ անկողիններու վրայ կը պառկին , բայց քուներին անհանգիստ քուն մըն է . շատ մարդիկ իրենցմէ կախմունք ունին , բայց իրենք ալ ուրիշներէն , վասն զի ամէն տանեաչ

վրայ ալ պատուհան կայ . պատշաճը նայինք ըսելով և տեսակ տեսակ պնդագլխութիւններ ընել ուզելով ինչ տըհածութիւններ չեն կրեր՝ որոնցմէ աղքատք աղքատ են բոլորովին . և որով չետեւ վրանին նայող շատ ազք կայ , անոր համար աղքատութիւննին ալ աւելի քիչ է . և վերջապէս , որովհետեւ շատ փափաքներ սրտերնուն մէջ կը սնուցանեն՝ ուստի երջանկութիւննին ալ այն չափ աւելի նուազ է : Ի՞նչ համեմատութիւն ունին իրենց անուշահոտ սենեակները , շքեղ գորգերը և այն մեծագնի կահ կարասիքը՝ երկնքին պայծառութեանը , ծիծաղախիտ գաշտերուն , ծաղկանց պերճութեանը հետ որ հասարակաց մարգկութեան համար պատրաստած է Ի՞ստուած : Լայ արդեօք իրենց թանգարանին մէջ նկարք մը որ զուարժ առաւօտու մը , աստեղազարդ գիշերոյ մը հետ , ծովափանց մօտ կամ բըսկներու ետեւէն եղած արևմուտքի մը տեսարանին հետ կարենայ բաղդատուիլ :

Ի՞սոնք են ան գանձերն ու հաճոյքները որ Ի՞ստուած աշխատասէր մարդկանց տուաւ որ յարգեն : Ի՞սայց պալատանց մէջ բունեալ սարսափելի հրէշմըն ալ կայ՝ որ է ձանձրութիւնը զոր աղքատը չգիտեր : Ասեր էք երբէք քաղքի մը խղդուկ փողոցներուն մէջ անանկ ուրախութեան երգերու ձայներ , ինչպէս որ կը լսուին լծերու վրայ , գաշտերու մէջ , այգեկութիւ և հունձքի ժամանակ , հիւսան կամ ասուեգործի մը խանութին մէջ : Տեսեր էք երբէք հարուստներուն վրայ՝ արուեստաւորաց ունեցած շշմարիտ ուրախութիւնն ու անկեղծ զուարթութիւնը . իսկ երբ իրիկունը օրուան ինչպէս անցուցած ըլլանին կը մօտածեն , ինչ կարծէք , որոն սիրուաւելի գոհ կայ , արգեօք գեղացիին , որ թէ իրեն և թէ ուրիշներուն բարեացը համար աշխատած ըլլալը կը ձանչնայ , թէ արդեօք հարուստին՝ որ բոլոր ժամանակը դատարկութեամբ անցուց . և կենաց այն վերջի վայրկենին ողին արդեօք աւելի ծանր հաշիւ մը

պիտի պահանջուի :

Ու երջապէս , ամէն փայտ իրեն որդն ունի , ամէն դուռն իրեն հարկանելիքը , ամէն կշորդ իրեն հակաքարշը . ամէն վիճակ ալ իրեն թշուառութիւնները : Ի՞սայց առած է թէ ամէն նարդ իրեն ոռտին էրշը ¹ դիւրաւ իւ զգայ , իսկ ուրիշներուն ոռտառութին անգամ զգար : Իմ առաքինին և քաղաքակիրթ բարեկամներէս մէկը (Մցէքս . Վանցօնի) կ'ըսէ . “ Ո՞ւրդս , քանի որ այս աշխարհքիս վրայ է , հիւանդ մըն է՝ որ աւելի կամնուազ անհանգիստ անկողնի մը վրայ կ'ընկողմանի , և չորս կողմը ուրիշ անկողիններ ալ կը տեսնէ , բարեյարդար և արտաքուստ ոզգեալ , և կը կարծէ որ հոն աւելի հանգիստ կ'ընկողմանուի . բայց անկողնը փոխել տալին ետեւ , հազիւ թէ նոր անկողնոյն վրայ կը պատկեցընեն , կը սկսի նեղուիլ ու փուշեր խօթելու պէս մարմինը կը տանջուի . վերջապէս , զրեթէ առջի ջուրը կը գաւնայ . ասոր համար աւելի պէտք է բարիք ընել մըտածենք՝ քան թէ բարեպէս ապրիլ , որով միայն կրնանք նաև լաւագոյն ապրիլ , :

Ո՞ւտքերնիդ որոշ զրեք որ ձշմարիտ երջանկութիւն այս աշխարհքիս մէջ չկայ . լաւագոյն կ'ապրի ով քիչ մեղք կը գործէ , և թէ որչափ բարիքներ երազենք , այնչափ ալ չենք գտնար բան մը որ մեր սիրու գոհ ընէ . և աս բնական բան է , վասն զի աշխարհքս մեր տունը չէ : (Ճտար երկիրներու մէջ թափառող ձանապարհորդ մը որչափ ալ հանգիստ ըլլայ՝ միշտ իրեն տան վառարանին կը փափաքի , և այն սենեկին ուր որ աւելի հաստատուն խաղաղութիւն մը կրնայ գտնել . մենք ալ այս հաստատուն հանգիստը պիտի վայելինք երբ մեր հայրենիքը հասնինք , որ միայն առաքինի ու քաղաքակիրթ մարդու պէս ապլելով ձեռք կը ձգուի :

Կը շարունակուի :

